

RISCURILE DE ACCIDENTARE SI ÎMBOLNĂVIRE PROFESIONALĂ

Riscurile de accidentare si imbolnavire profesionala depind de componentele sistemului de muncă si sunt generate de următoarele împrejurări de accidentare :

- efectuarea necorespunzătoare a operațiilor de muncă
- efectuarea operațiilor de muncă în afara sarcinii de muncă (din care rezultă stări periculoase sau nocive)
- căderea la același nivel și de la înălțime ;
- căderea și prăbușirea de materiale sau obiecte ;
- prinderea, lovirea sau strivirea de dispozitivele si accesoriile sculelor acționate manual sau electric în funcțiune ;
- contact cu curent electric;
- contact cu microorganisme nocive (bacterii , viruși , ciuperci) ;
- expunerea la microclimat necorespunzător (pulberi , temperaturi ridicate , aerosoli , umiditate , curenți de aer) ;
- manipularea necorespunzătoare a materialelor;
- suprasolicitari prin manipulare de materiale sau obiecte grele ;
- neutilizarea corectă a echipamentelor individuale de protecție din dotare;
- prinderea, lovirea sau strivirea de mijloace de transport pe drumuri publice ;
- tăiere , împungere , înțepare ;
- accident rutier si de traseu ;
- alte riscuri (calamități naturale , stres , agresiune , relații neprincipiale etc.)

Astfel, pe categorii de lucratori ai societatii este posibilă apariția următoarelor **riscuri**:

- **la personalul administrativ :**
 - risc de electrocutare prin utilizarea incorectă a aparaturii electrice din dotarea firmei ;
 - risc de îmbolnăvire a ochilor prin folosirea incorectă sau excesivă a calculatoarelor pe timpul executării atribuțiilor funcționale;
- **la conducatori auto :**
 - risc de accidentare cu autovehiculele firmei pe timpul efectuării curselor de aprovizionare cu materiale sau pe timpul transportului de personal in puncte de lucru;
 - risc de lovire cu unele materiale cu masa mai mare sau cu forme geometrice neregulate, pe timpul efectuării operațiunilor de încărcare – descărcare;
 - risc de accidentare prin căderea sau alunecarea materialelor la operațiunile de încărcare – descărcare ;
 - risc de îmbolnăvire prin suprasolicitarea anumitor organe sau grupe de mușchi, la încărcarea și transportul de materiale cu masa mai mare de 25 kg;
 - risc de îmbolnăvire prin neprotejarea corpului față de temperaturile scăzute pe timp de iarnă;
 - riscuri de accidentare ce pot apare pe timpul remedierii unor defecțiuni ce pot apărea la autovehicule;
- **la lucratorii societatii din sfera productiei propriu-zise :**
 - risc de accidentare prin folosirea incorectă a utilajelor;

- risc de lovire cu unele materiale cu masa mai mare sau cu forme geometrice neregulate cu care se lucrează;
- riscuri de accidentare ce pot apare pe timpul remedierii unor defecțiuni ce pot apărea la utilaje;
- risc de îmbolnăvire prin suprasolicitarea anumitor organe sau grupe de mușchi, la încărcarea și transportul de materiale cu masa mai mare de 25 kg;
- risc de electrocutare prin atingerea unor părți ale utilajelor acționate electric, neprotejate;
- risc de cădere de la același nivel și de la înălțime;
- risc de prabusire în gol;
- risc de incendiu la locul de munca din cauza nerespectării regulilor S.U.
- tăiere, împungere, înțepare;
- accident rutier și de traseu;
- alte riscuri (calamități naturale, stres, agresiune, relații neprincipiale etc.)

Legislația privind securitatea și sănătatea muncii în vigoare

Sistemul legislativ în domeniul protecției muncii se poate clasifica în:

- **Legislație primară** – care cuprinde LEGEA nr.319 din 14 iulie 2006 a securității și sănătății în muncă precum și HG – uri și ordine ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, caracterizate prin faptul că stabilesc cadrul general, principiile și regulile de bază pentru domeniul protecției muncii.
- **Legislație secundară** – din care fac parte: normele de protecția muncii (norme generale de protecția muncii, normele specifice de securitate a muncii și instrucțiuni proprii de securitate a muncii) sistemul de norme tehnice, normele metodologice și standardele de securitate a muncii; aceste reglementări sunt emise de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale , Ministerul Sănătății și alte organe abilitate, obligatorii fie pentru toți agenții economici, fie numai pentru o activitate, o categorie de persoane etc.
- **Legislație terțiară** – cuprinde standarde de firmă, regulamentul intern al firmei (conform Art.258 din Codul Muncii / 2005)

PRINCIPALELE ACTE NORMATIVE CARE REGLEMENTEAZĂ SSM:

Constitutia României

Art.22(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanelor sunt garantate.

Art.38(2) Salariații au dreptul la protecția socială a muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

Codul Muncii

Ca act legislativ care reglementează toate relațiile de muncă, Codul Muncii cuprinde și norme de drept pentru relațiile sociale care trebuie să se creeze în legătură cu prevenirea riscurilor pentru sănătatea, integritatea sau viața angajaților. În capitolul referitor la protecția muncii și asigurările sociale (Cap. VI) se stabilesc principii de bază în realizarea securității muncii. De asemenea în Codul Muncii sunt dezvoltate și prevederile referitoare la munca femeilor și a tinerilor.

Legea securității și sănătății în muncă nr. 319 din 14 iulie 2006

Este actul normativ în baza căruia se desfășoară întreaga activitate de protecție a muncii în România.

Ea îndeplinește rolul de lege fundamentală pentru realizarea securității muncii și este obligatorie în toată economia națională, respectiv în toate unitățile în care se desfășoară procese de muncă utilizându – se personal angajat printr – una din formele prevăzute de lege.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 319/2006

Cuprind principalele măsuri pentru prevenirea accidentelor de muncă și bolilor profesionale, care au ca scop eliminarea sau diminuarea factorilor de risc de accidentare și / sau îmbolnăvire profesională.

Normele interne specifice privind securitatea și sănătatea muncii

Au ca obiect stabilirea măsurilor de prevenire a comportamentului accidentogen al executantului, în condițiile interrelaționării complexe dintre elementele sistemului de muncă, pentru un anumit tip de activitate din economia națională.

Lista internă de dotare cu echipamente individuale de protecție

Stabilește criteriile generale de acordare și utilizare a echipamentului individual de protecție în funcție de factorii de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională existenți la fiecare loc de muncă. În baza lui, fiecare agent economic este obligat să — și elaboreze propriul normativ de echipament, ținând seama de procesele de muncă pe care le organizează și de condițiile sale concrete de desfășurare a activității.

Standardele de securitate a muncii

Sunt acte juridice care reglementează aspectele de protecție a muncii vizând produsele. Îndeplinesc în cea mai mare parte aceleași funcții ca și normele, dar legat de echipamente.

Standardele române referitoare la protecția vieții, protecția sănătății, securitatea muncii și protecția mediului înconjurător au caracter obligatoriu.

CONSECINTELE POSIBILE ALE NECUNOAȘTERII ȘI NERESPECTĂRII LEGISLAȚIEI PRIVIND SECURITATEA ȘI SANATATEA MUNCII

Instructajele de protecție a muncii se efectuează în scopul cunoașterii de către participanții implicați nemijlocit în executarea unei sarcini de muncă, a legislației și a normelor generale și specifice care reglementează această activitate precum și conștientizarea acestora asupra importanței și necesității respectării acestora.

Necunoașterea și nerespectarea legislației privind securitatea și sănătatea muncii poate provoca accidentele de muncă datorate riscurilor detaliate în primul capitol al acestui material.

Efectele accidentelor de muncă și consecințele acestora se pot reflecta asupra individului, a firmei sau a societății.

Necunoașterea și nerespectarea legislației de protecție a muncii poate constitui o infracțiune sau atrage după sine contravenții și sancțiuni prevăzute în LEGEA SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ (L. 319/2006), din care putem enumera:

- ***Se consideră infracțiune și se pedepsește:***

Art.37.-(1) Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu **închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă**.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a produs consecințe deosebite, pedeapsa este **închisoarea de la unu la 3 ani sau amendă**.

(3) Fapta prevăzută în alin.(1) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, iar fapta prevăzută la alin.(2) săvârșită din culpă se pedepsește cu **închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă**.

Art.38.-(1) Nerespectarea de către orice persoană a obligațiilor și a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, dacă prin aceasta se creează un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu **închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă**.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin.(1) a produs consecințe deosebite, pedeapsa este **închisoarea de la unu la 3 ani sau amendă**.

- ***Cele mai importante contravenții și sancțiuni sunt:***

Contravenție sanctionată cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei: dacă nu respectă prevederile Art 13 din Legea SSM lit. b), c), p), r) :

Art. 13 : b) să întocmească un plan de prevenire și protecție, compus din măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de altă natură, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care să îl aplice corespunzător condițiilor de muncă specifice unității;

c) să obțină autorizația de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, înainte de începerea oricărei activități, conform prevederilor legale;

p) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afară de cazurile în care menținerea acestei stări ar genera alte accidente ori ar periclita viața accidentaților și a altor persoane;

r) să asigure echipamente individuale de protecție;

Contravenții sanctionate cu amenda de la 3.000 lei la 10.000 lei: dacă nu respectă prevederile Art 13 din Legea SSM lit. n) :

Art. 13 : n) să asigure realizarea măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă, cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;

Contravenții sanctionate cu amenda de la 4.000 lei la 8.000 lei: încălcarea dispozițiilor Art.12 alin.(1) lit.a) și b), Art.13 lit.a), d) – f), h) – m) și o), Art.20, Art.29 alin.(1) lit.a) și ale Art.32 alin.(2).

Art. 12 : a) să realizeze o evaluare a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

a) să decidă asupra măsurilor de protecție care trebuie luate și, după caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

Art. 13 a) să adopte, din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor de muncă, precum și de elaborare a tehnologiilor de fabricație, soluții conforme prevederilor legale în vigoare privind securitatea și sănătatea în muncă, prin a căror aplicare să fie diminuate sau eliminate riscurile de accidentare și de îmbolnăvire profesională a lucrătorilor;

d) să stabilească pentru lucrători, prin fișa postului, atribuțiile și răspunderile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător funcțiilor exercitate;

f) să asigure și să controleze cunoașterea și aplicarea, de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și de protecție stabilit, precum și a prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă, prin lucrătorii desemnați, prin propria competență sau prin servicii externe;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire și de protecție necesare;

m) să prezinte documentele și să dea relațiile solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor;

o) să desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, lucrătorii care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor;

Art . 20 Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său.

Art.29.-(1)Cercetarea evenimentelor este obligatorie și se efectuează după cum urmează:

a)de către angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă;

Art.32.(2) Accidentul de muncă înregistrat de angajator se raportează de către acesta la inspectoratul teritorial de muncă, precum și la asigurător, potrivit legii.

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.500 lei la 7.000 lei încălcarea dispozițiilor Art.7 alin.(4), (5) și (6), Art.8, Art,11 alin.(1) și alin.(3), Art.13 lit.q) și s) și ale Art.27 alin.(1) lit.a) și b).

Art.7.- (4) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, ținând seama de natura activităților din întreprindere și/sau unitate, angajatorul are obligația:

a) să evalueze riscurile pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă;

b) ca, ulterior evaluării prevăzute la lit.a) și dacă este necesar, măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate de către angajator să asigure îmbunătățirea nivelului securității și a protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice;

c) să ia în considerare capacitățile lucrătorului în ceea ce privește securitatea și sănătatea în muncă, atunci când îi încredințează sarcini;

d) să asigure ca planificarea și introducerea de noi tehnologii să facă obiectul consultărilor cu lucrătorii și/sau reprezentanții acestora în ceea ce privește consecințele asupra securității și sănătății lucrătorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de condițiile și mediul de muncă;

e) să ia măsurile corespunzătoare pentru ca, în zonele cu risc ridicat și specific, accesul să fie permis numai lucrătorilor care au primit și și-au însușit instrucțiunile adecvate.

(5) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, atunci când în același loc de muncă își desfășoară activitatea lucrători din mai multe întreprinderi și/sau unități, angajatorii acestora au următoarele obligații:

a) să coopereze în vederea implementării prevederilor privind securitatea, sănătatea și igiena, luând în considerare natura activităților;

b) să își coordoneze acțiunile în vederea protecției și prevenirii riscurilor profesionale, luând în considerare natura activităților;

c) să se informeze reciproc despre riscurile profesionale;

d) să informeze lucrătorii și/sau reprezentanții acestora despre riscurile profesionale.

(6) Măsurile privind securitatea, sănătatea și igiena în muncă nu trebuie să comporte, în nici o situație, obligații financiare pentru lucrători.

Art.8. - (1) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la Articolele 6 și 7, angajatorul desemnează unul sau mai mulți lucrători, pentru a se ocupa de activitățile de protecție și de activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere și/sau unitate, denumiți în continuare *lucrători desemnați*.

(2) Lucrătorii desemnați nu trebuie să fie prejudiciați ca urmare a activității lor de protecție și a celei de prevenire a riscurilor profesionale.

(3) Lucrătorii desemnați trebuie să dispună de timpul necesar pentru a-și putea îndeplini obligațiile ce le revin prin prezenta lege.

(4) Dacă, în întreprindere și/sau unitate nu se pot organiza activitățile de prevenire și cele de protecție din lipsa personalului competent, angajatorul trebuie să recurgă la servicii externe.

(5) În cazul în care angajatorul apelează la serviciile externe prevăzute la alin.(4), acestea trebuie să fie informate de către angajator asupra factorilor cunoscuți că au efecte sau sunt susceptibili de a avea efecte asupra securității și sănătății lucrătorilor și trebuie să aibă acces la informațiile prevăzute la Art. 18.

(6) Lucrătorii desemnați trebuie să aibă, în principal, atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă și, cel mult, atribuții complementare.

Art.11. - (1) **Angajatorul are următoarele obligații:**

a) să informeze, cât mai curând posibil, toți lucrătorii care sunt sau pot fi expuși unui risc de pericol grav și iminent, despre acest risc, precum și despre măsurile luate sau care trebuie să fie luate pentru protecția lor;

b) să ia măsuri și să furnizeze instrucțiuni pentru a da lucrătorilor posibilitatea să oprească lucrul și/sau să părăsească imediat locul de muncă și să se îndrepte spre o zonă sigură, în caz de pericol grav și iminent;

c) să nu impună lucrătorilor reluarea lucrului în situația în care încă există un pericol grav și iminent, în afara cazurilor excepționale și pentru motive justificate.

(3) Angajatorul trebuie să se asigure că, în cazul unui pericol grav și iminent pentru propria securitate sau a altor persoane atunci când șeful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toți lucrătorii sunt apți să aplice măsurile corespunzătoare în conformitate cu cunoștințele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecințele unui astfel de pericol.

Art.13.- În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații:

q) să asigure echipamente de muncă fără pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

s) să acorde obligatoriu, în cazul degradării sau a pierderii calităților de protecție a echipamentului individual de protecție, unul nou.

Art.27.- (1) Angajatorul are obligația să comunice evenimentele, de îndată, după cum urmează:

a) inspectoratelor teritoriale de muncă, toate evenimentele, așa cum sunt definite la art.5 lit.f);

b) asigurătorului, potrivit Legii nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora;

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind:

a) fabricarea, transportul, depozitarea, manipularea sau utilizarea substanțelor sau a preparatelor chimice periculoase și a deșeurilor rezultate;

b) prevenirea prezenței peste limitele maxime admise a agenților chimici, fizici sau biologici, precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman;

c) darea în exploatare sau repunerea în funcțiune, parțială sau totală, a construcțiilor, echipamentelor de muncă noi sau reparate, precum și pentru aplicarea proceselor tehnologice;

d) întocmirea și respectarea documentațiilor tehnice pentru executarea lucrărilor care necesită măsuri speciale de siguranță;

e) folosirea surselor de foc deschis și fumatul la locurile de muncă unde acestea sunt interzise;

f) prevenirea accidentelor prin electrocutare, la executarea, exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor și a echipamentelor electrice, precum și pentru prevenirea efectelor electricității statice și a descărcărilor atmosferice;

g) asigurarea și folosirea instalațiilor electrice de construcție adecvate la locurile de muncă unde există pericole de incendiu sau de explozie;

h) asigurarea celei de a doua surse de alimentare cu energie electrică a echipamentelor de muncă;

i) transportul, manipularea și depozitarea echipamentelor de muncă, materialelor și produselor;

j) delimitarea, îngrădirea și semnalizarea zonelor periculoase;

k) semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă;

l) asigurarea exploatării fără pericole a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichefiate, a instalațiilor mecanice sub presiune și a celor de ridicat, a conductelor prin care circulă fluide sub presiune și a altor asemenea echipamente de muncă;

m) utilizarea, întreținerea, revizia și repararea periodică a echipamentelor de muncă;

n) asigurarea, marcarea și întreținerea căilor de acces și de circulație;

o) asigurarea iluminatului de siguranță;

p) organizarea activității de păstrare, întreținere și denocivizare a echipamentului individual de protecție;

q) întocmirea documentelor de urmărire a parametrilor funcționali ai echipamentelor de muncă și a rapoartelor de serviciu pentru instalațiile cu regim special de exploatare;

r) aplicarea metodelor de exploatare minieră, execuția, exploatarea și întreținerea lucrărilor miniere, realizarea și funcționarea sistemului de aeraj, corespunzător clasificării minelor din punctul de vedere al emanațiilor de gaze;

s) amenajarea locurilor de muncă pentru lucrul la înălțime, în spații închise și în condiții de izolare.

MĂSURI DE ALARMARE, INTERVENȚIE, EVACUARE ȘI PRIM AJUTOR ÎN CAZ DE ACCIDENT

În cazul apariției unui accident, se întrerupe de urgență activitatea curentă, se anunță administratorul, iar în funcție de natura și gravitatea accidentului, se iau măsurile ce se impun pentru înlăturarea consecințelor accidentului și reluarea activităților specifice locurilor de muncă.

În cazul unui accident de circulație se anunță Poliția rutieră iar în funcție de gravitatea accidentatului, dacă se impune, se anunță serviciul de ambulanță la tel. unic 112. În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, administratorul va anunța de îndată inspectoratul teritorial de muncă din județul în raza căruia s-a produs accidentul.

Accidentul de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă ori, după caz, urmat de invaliditate sau deces, precum și accidentul de muncă colectiv vor fi comunicate de îndată de către administrator, inspectoratului teritorial de muncă și după caz, organelor de urmărire penală competente, potrivit legii.

La producerea unui incendiu se vor aplica prevederile din Documentarul S.U., de către persoanele nominalizate în capitolul „Instrucțiuni proprii”. Evacuarea personalului și materialelor se va efectua potrivit planului de evacuare din „Organizarea apărării împotriva incendiilor”.

Primul ajutor în accidentele de muncă

Asistenta medicală de urgență ocupă un loc special în îngrijirea medicală, trebuind să rezolve prompt și competent, cazurile care pun în pericol imediat viața accidentatului.

În conformitate cu legislația actuală de protecție a muncii, obligația de a asigura securitatea și sănătatea angajaților revine conducătorului unității. În acest context, acesta are sarcina de a organiza și dota punctele de prim ajutor în cadrul unității. În cazul în care în unitate există servicii de medicină de întreprindere, acestora le revine sarcina principală de a acorda primul ajutor.

Primul ajutor în caz de accidentare trebuie să fie acordat la locul unde s-a produs accidentul de către orice persoană care este pregătită pentru aceasta. Pentru personalul medico-sanitar, acordarea primului ajutor la locul producerii unui accident constituie o obligație profesională.

În scopul asigurării primului ajutor la locul de muncă, serviciile medicale și serviciile de protecție a muncii trebuie:

- să cunoască competențele umane și toate mijloacele tehnice disponibile pentru a acționa eficient în cazul producerii unui accident de muncă și pentru a limita consecințele sale;
- să efectueze instructaje periodice de protecție a muncii în scopul informării și salariatii cu privire la riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității respective, detaliind pentru fiecare loc de muncă în parte;
- să formeze salvatori care să intervină rapid și eficient în acțiunile de urgență la locul de muncă, până la sosirea echipelor de specialitate;
- să organizeze periodic acțiuni de simulare a unor situații specifice de accidentare, a acordării primului ajutor de către colegii de muncă formați ca salvatori și a transportului accidentatilor, întrucât simpla instruire teoretică nu este suficientă, fiind necesare aplicații practice și antrenamente repetate.

Scopul acordării primului ajutor de către salvator este de a preveni producerea morții sau înrăutățirea stării accidentatului și apariția de complicații, până la sosirea cadrelor medicale specializate. Competența salvatorului este limitată, dar absolut necesară și de cele mai multe ori suficientă.

Salvatorul de la locul de munca este de neînlocuit întrucât el se găsește la locul și în momentul producerii accidentului și are cunoștințele specifice necesare despre natura acestuia. Cu cât numărul persoanelor instruite și formate ca salvatori pentru a acorda primul ajutor la locul de munca este mai mare, cu atât mai bine.

Acțiunile salvatorului în cazul producerii unui accident trebuie să se desfășoare în mai multe etape:

1. analiza situației: determinarea naturii accidentului prin interogarea martorilor sau a victimei (dacă este posibil), cercetarea elementelor materiale semnificative;
2. identificarea pericolelor imediate: dacă acestea pot fi înlăturate, se va implica sau va ruga pe altcineva să o facă, iar dacă nu, va interzice accesul în zona periculoasă și va da alarma;
3. examinarea victimei, identificarea riscurilor care persistă și care pot conduce la extinderea accidentării, protejarea victimei;
4. stabilirea acțiunilor care trebuie realizate pentru înlăturarea riscurilor precum și a materialelor necesare în acest scop, fără a pune în același timp în pericol securitatea salvatorilor sau a altor persoane; victima va fi deplasată numai dacă există în continuare riscul de accidentare sau de agravare a condiției ei;
5. anunțarea accidentului;
6. acordarea primului ajutor;
7. supravegherea victimei și așteptarea sosirii echipelor de specialitate;
8. participă la transportul accidentatului.

La organizarea și acordarea primului ajutor în cazul unui accident de muncă participă din interiorul unității, în ordine: martorul accidentului sau prima persoană anunțată, salvatorul (salvatorii), medicul de întreprindere, asistente medicale, serviciul de protecție a muncii, pompierii unității, conducerea unității, comitetul de securitate și sănătate în muncă, detașamentul de intervenție în caz de dezastre.

Din afara unității, vor fi implicate: serviciile de ambulanță de stat sau particulare, pompierii, medici de diferite specialități, spitale și centre medicale specializate (centre pentru arși, chirurgie reparatorie, intoxicații), poliția, jandarmeria, securitatea civilă.

- obligația de respectare a disciplinei muncii;
- obligația de a respecta măsurile de securitate și sănătate a muncii în unitate;
- obligația de respectare a secretului de serviciu.